

Onsdagen den 25 januari 1961

Vid en av sina föreläsningar framförde han en sång han själv skrivit.

Du gamla, Du fria

På 1830-talet lät en ung jurist, Richard Dybeck, tala om sig, inte så mycket för sin skicklighet som jurist utan för sitt glödande intresse för fäderneslandets gamla minnen. Han genomströvade alla Sveriges landskap, inte en utan många gånger. Han studerade noggrant alla sevärdheter och upptecknade gamla folksmelodier, vallvisor och låtar. För att väcka allmänhetens intresse för våra fornminnen anordnade han i Stockholm aftonunderhållningar med föredrag om vad han funnit under sina vandringsår. Dybeck var avsevärt poetiskt begåvad och var synnerligen musikalisk. Vid en av sina föreläsningar sjöng han själv en sång "Du gamla, du

fria". Orden hade han författat, men musiken härledde sig från en vismelodi han funnit i Västmanland.

"Du gamla, du fria" blev snart mycket omtyckt, inte bara i Sverige utan även i utlandet. Den svenska sångare, som mest medverkade till att göra sången känd och älskad var operasångaren Carl Fredrik Lundqvist, även kallad "Lunkan". På otaliga konserter i Sverige, Norge, Danmark och Amerika framförde han sången och fick stort bifall.

Men det var den hembygdsälskande juristen Dybeck som var upphovet till vår kära "Du gamla, du fria...".